

PO Box 18

Hodkovice nad Mohelkou

Mail: redakce@narmyslenka.cz

Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:

O. s. Národní myšlenka

Šéfredaktor

Milan Špinka

Redakce:

Jiří Hojer

Jan Maloušek

Přispívající redaktoři:

Miroslav Červenka

Tomasz Jazwiński

OBSAH

2..Úvodník

3..LPR: cesta k moci –

Paweł Chrusczyk

4..Církev a Evropská ústava –

Tomasz Jazwiński

5..Islandské ságy a společenský

řád – James Kalb

9..Konzervatismus a spontánní řád

– Vlastimil Podracký

10..Paleokonzervatismus –

Jacek Bartyzel

14..Kdo vládne v Evropě –

František Nonnemann

12..Paul Samuelson a Nová teorie

obchodu – Robert Locke

18..Knihy

19..Niccolò Machiavelli: *Vladař* –

Lukáš Peřík

20..Carl Schmitt – Adam Wielomski

22..Vzpomínky: *Vůdce mladé*

Belgie – Jerzy Waldorff

23..Píšete nám...

24..Ze světa pravice

Názory autorů vyjádřené v článcích se nemusejí shodovat s názory redakce Národní myšlenky

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat články a měnit jejich názvy

Vytištěno, vydáno a distribuováno
o. s. Národní myšlenka,
PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Číslo účtu: 51-0944120237/0100

Rozišřijí společností PNS, a.s.

Cena 25 Kč
(při zaslání poštou se poštovné připočítá)
Vychází čtvrtletně.

Číslo 2/2005 (XXX.) vyšlo 30. 6. 2005

Ukřivdění býlí

V čísle 4/2005 časopisu *Dějiny a současnost* vyšel článek *Zabíjäcké býlí* pojednávající o vývoji legislativy a přístupu úřadů k regulaci výroby a nakládání s drogami a konkrétně s marihuanou v USA na počátku 20. století. Časopis *Dějiny a současnost* nese podtitul kulturně historická revue, kterému se zpravidla snaží dostát a zveřejňované texty jsou slušnou vědeckou publicistikou – jsou čtivé a zároveň čtenáře seznamují s různými historickými detaily a souvislostmi pokud možno v nezkrácené podobě.

Článek *Zabíjäcké býlí* a jeho autor pan Viktor A. Debnár popisují zajímavé a částečně i aktuální téma vztahu k drogám, které jsou pro evropskou civilizaci do značné míry nové, netradiční. Dozvíme se, že marihuana na počátku 20. století a v dřívějších dobách byla běžně využívána spíše jako farmaceutikum, jako problém začala být vnímána zhruba od 20. let popisovaného století v souvislosti s nárůstem mexických imigrantů, kteří měli ve zvyku marihuanu kouřit a tento zvyk se začal šířit i mezi bělošskou mládeží. Dále jsou popisovány změny v přístupu obyvatel a úřadů vedoucí nakonec k přijetí zákona o zdanění marihuany, k registraci a omezení její výroby a použití, jakožto nebezpečné drogy.

Jedná se o zajímavý text, který zájemcům o tuto problematiku lze doporučit. Zajímavý je bohužel i způsobem, jakým je problém popisován. Ten se totiž blíží spíše probíhající kampani za legalizaci této drogy a naopak k serióznímu pojednání má velice daleko. Dozvíme se například, že „...se spojení marihuana = zločin stalo stereotypem, který nakonec pronikl do myšlení federálních úředníků...“. Jednak je příznačné, že v dnešní době ovlivněné postmodernismem je již samotné slovo stereotyp používáno jako synonymum něčeho apriori špatného. Podivuhodné je také sebevědomí autora, který si je jist, že zná realie doby kolem roku 1920 v USA lépe, než lidé, kteří v té době v té zemi žili a je tedy schopen určit, jaké jejich názory vycházely nikoliv z prožívané skutečnosti, ale z oněch špatných stereotypů. Bylo by zajímavé vědět, zda autor pokládá za špatný obdobný stereotyp dosud nenapadáný postmodernisty, totiž pravidlo „nadměrná konzumace alkoholu = zločin“. Ale alkohol je asi příliš evropská, tradiční droga a tak je správné proti ní bojovat i podle pokrokových dekonstruktivistů.

Dozvíme se také, že „Pokud jde o duševní poruchy, obecně vžitou domněnkou bylo, že užívání marihuany vede k 'šilenství' (reefer madness - marihuanové šilenství), přestože byly známy dvě studie tato tvrzení vyvracející“. Autor zde opět vystupuje jako ten, kdo zná konečnou pravdu. Možností, že současníci mohli skutečně účinky drogy na psychiku (byť by třeba byly jen dočasné) považovat za projevy shodné s duševní poruchou, se autor nezabývá, ačkoliv je zřejmé, že marihuana je drogou a způsobuje změněné stavy vědomí, což lze nazývat

jistě také dočasným šilenstvím.

Jako trochu komické ve srovnání s dnešní dobou se jeví to, že si autor dal tu práci a zjistil, že existovaly dvě studie hovořící proti předstávě, „že užívání marihuany vede k šilenství“. V dnešní době je situace totiž přesně opačná. Také dnes existují studie dokladující, že marihuana vede k závislosti, při delším užívání způsobuje trvalé změny v přívodu krve do mozku, ve vnímání skutečnosti jejími uživateli atd. Naposledy se taková studie objevila například v *Mladé frontě Dnes* z 30. dubna 2005 na straně C/9. Přesto rozhodující většina „novinářské a kulturní“ pokrokové fronty požaduje legalizaci marihuany a tvrdí, že vlastně vznik žádné závislosti nehrozí a jedná se o zcela neškodnou látku v porovnání s povolenými drogami, jako jsou alkohol, tabák, káva, ...

V této souvislosti je absurdní například také tvrzení, že při přijímání restriktivních opatření „...vycházeli zákonodárci z tendenčních informací...“. Veřejnost prý také dostala strach z marihuany až po kampani Federálního úřadu pro narkotika, dříve se „...nejevila jako závažný problém...“. „Tisku a zájmovým sdružením se však zanedlouho podařilo vytvořit takovou atmosféru, že zákon v letech 1935–1937 schválilo celkem třicet devět států...“. I v samotném článku je přitom uvedeno, že právě od dvacátých let se teprve začalo zneužívání marihuany šířit mezi tehdy většinou společností, není se tedy co divit, že dříve nebyla marihuana vnímána jako problém. Izde je zajímavé porovnání s dnešní zcela opačnou situací. I popisovaný text v časopise *Dějiny a současnost* je součástí kampaně za legalizaci marihuany a podávání tendenčních informací, jejichž cílem mají být určité kroky zákonodárců a vyvolání určitých nálad ve společnosti.

Článek bohužel z čistě subjektivního hlediska kritizuje údajně tendenční přístup zákonodárců a úřadů k marihuaně na počátku minulého století a přitom sám trpí stejnými neduhy. Je smutné, že i časopisy zakládající si na svém téměř vědeckém renomé dnes neváhají a účastní se šíření tendenčních informací o bezpečnosti zneužívání některých drog.

Impulsem k psaní tohoto textu nebylo volání po zavedení protidrogové cenzury tiskovin a prvořadým cílem nebyla ani obhajoba represivního přístupu k marihuaně. Hlavním podnětem k sepsání byl odpor k manipulační propagandě bezhlavě obhajující byt' lehké drogy coby zcela neškodné, což je evidentně zlá lež. A lži by měly být odsuzovány, přestože někteří z nás vidí patrně smysl svého života v tom, aby umožnili marihuaně oblužovat mozky příslušníků evropské civilizace přinejmenším tak legálně (a hrozivě), jak už to činí alkohol, který v tom má u nás přece jen jistou tradici. Je skutečně tak nutné zavést rovný konkurenční boj i mezi „metlami lidstva“?